

Дневникъ 65.

(стенографически)

Засѣданіе на 2 Юний 1883 год., отворено въ 2 часа слѣдъ пладне, Подпрѣд сѣдателството на Г. Д. Юруковъ.

Присѣжествуващи 7 члена, отсѣжествуващи 3 г. Караджовъ и г. Д-ръ Чомаковъ безъ отпущкъ, и г. Ив. Вазовъ съ отпущкъ.

Прѣдсѣд.: Има пристигнали нѣкои съобщения

Съобщение № 1529, съ което се испраща една записка на Генералъ Бортвикъ, съ която послѣдний иска да му се заплати заплатата за мѣсецитъ *Февруария, Мартъ, Априлъ, Майъ и 5 дни отъ Юний 1879 година.*

На 1879 год. 22 Майъ влѣзе въ сила Органически Уставъ; почти всички тѣ чиновници почнаха отъ 1 Юний 1879 година. Ако зная добръ Директоритъ почнаха отъ 22 Юний Г. Бортвика беше проведенъ понапрѣдъ, прѣди полаганіето въ сила на Органически Уставъ, отъ портата. Тогава тукъ беше окупационното Правителство отъ което той е можалъ да си иска заплатата. Ако не е могълъ да вземе това време заплатата си нашата Область не може да отговаря, а той ако приема да иска плата си отъ портата, като тя го проводи по онуй врѣме. Настоящото Правителство не може да се счита отговорно за разноси, станали прѣди неговото установление.

Т. Кесяковъ: До 15 Майъ именно до дѣто доде Главний Управителъ, всички разноси по управленіето се плащаха отъ Окупационното Управление. Слѣдователно за повехти дата отъ тая, страната не може да отговаря. Страната може да го удовлетвори, ако иска нѣщо за послѣ установленіето на Румелийското Правителство, а щомъ е за разноси прѣди него, могълъ е да си иска платата отъ Руското управление. Азъ прѣдлагамъ да му се отговори въ таквъ смисълъ.

Ив. Ст. Гешовъ: Азъ до една степенъ одобрявамъ мотивитъ, който иска за г. Кесяковъ по само единъ прѣдстави страхъ който би далъ на Бортвикъ възможность да вземе нѣкои свидѣтелства и накара чрѣзъ него нашето Правителство да му плати, за това колкото за едина мотивъ да не се казва, че *Окупационното управление* плащаме за онуй врѣме, но *Европейската коммисия*, която управляваше Финанситъ на страната. Инакъ ще влеземъ въ твърдъ трудно положение.

Т. Кесяковъ: При всичко, че нѣще се прѣдстави никаквъ страхъ, ако отговоримъ както азъ прѣдлагахъ, обаче приемамъ възраженіето на г. Гешовъ.

Ив. Ст. Гешовъ: Като и г-нъ Кесяковъ се удовлетворява отъ поправката ми прѣдлагамъ да се отговори че *Пост. Комитетъ не счита за отго-*

ворно настоящето Облас. Правителство което е сформировано на 22 Май за разноси станали прѣди него; то не може да се повръща назадъ отъ датата на установяването му.

К. Калчевъ Много по хубаво е да отговоримъ съ двѣ думи: „Пост. Комитетъ мисли, че настоящето Правителство не е отговорно за разноси станали прѣди да стъпни въ дѣйствиe, Органически Уставъ. (Приема се.)

Прѣдсѣдат.: Имаме на дневния рѣдъ Правилника за производството по изпълнение въ гражданскитѣ сѣдилища.

ЧАСТЪ ВТОРА

Исполнение върху имоти.

ГЛАВА ПЪРВА

Общи правила.

Чл. 65. Принудителното изпълнение върху имоти на длъжникътъ се прѣдприема чрѣзъ изпълнителенъ секвестръ.

Секвестрътъ не става, ако отъ продажбата на секвестриранитѣ пѣща не може да се очаква единъ излишъкъ надъ разноститѣ за изпълнението. (Приема се.)

Чл. 66. Чрѣзъ изпълнителенъ секвестръ кредиторътъ придобива заложно право върху секвестрирания прѣдмѣтъ.

Заложното право, дава на кредиторъ, въ отношение къмъ другитѣ кредитори, сѣщитѣ права, каквито има едно заложно право; придобито чрѣзъ съгласие; то прѣдшествува на привилегиитѣ, които въ случай на фалитъ, не сѣ поставени на равно съ залогъ.

Заложеното право, което се основава на единъ по-прѣдшественъ изпълнителенъ секвестръ, прѣдшествува на заложеното право което се основава на другъ послѣдующъ изпълнителенъ секвестръ.

К. Калчевъ: Тукъ се полага едно ново начало, което го нѣмаше до сега на явѣ именно че „чрѣзъ изпълнителенъ секвестръ кредиторътъ добива едно заложно право“. Щомъ е тъй обаче трѣбва изпълнението да се започва; другояче не може. Щомъ излѣзе изпълнение да се пристѣпни къмъ продажбата. Това да става сѣщо като когато има съхранителенъ секвестръ.

Т. Кесяковъ: Прѣдварително да се пристѣпни къмъ изпълнение не може. Първо членътъ казва че се добива „заложеното право;“ такъва ако нѣма секвестрирането дохожда на втора стѣпенъ. Слѣдователно не може, както каза г-нъ Калчевъ, щомъ се добие „заложеното право“ да може да се пристѣпни къмъ секвестриране. Само ако има рѣшение само тогава може да стане това.

Прѣдсѣд.: Спорѣтъ Френската процедура право на ипотека се добива чрѣзъ сѣдебно рѣшение, като се направи инскрипция. Тукъ въ проекта сѣщото начало се приема, съ разлика обаче, че дава нѣкакво преимущество на оня кредиторъ, който по прѣди отъ други получи заложно право върху единъ и сѣщи имотъ. Дѣйствително отъ мнозина се поддържа туй начало, но знаменититѣ обаче

френски автори по правото съвършено го отхвърлят. И дѣйствително е тъй; защото като имамъ едно по прѣди взето рѣшение --- че съмъ билъ по-ачигъозъ — да имамъ чрѣзъ него по голѣмо право падъ имота надлъжника, отъ колкото други. Всѣки кредиторъ щомъ има искрѣпция може да има сжщитѣ права надъ имота каквито и азъ. Затова тоя членъ, споредъ мене подобрѣ е да се заличи. Ако го приемемъ ще направимъ една неправда.

К. Калчевъ: Искамъ да обясна подобрѣ въпросътъ. Цѣльта е да се забѣлѣжи гаранцията и иска потвърждение отъ тамъ нататкъ не е длѣжна страната за формалноститѣ. Остава само комисарътъ да пристѣпи къмъ изпълнението. Ако нѣкой иска изпълнението трѣбва да му се връчи капието отъ изпълнението, до дѣто секвестрътъ се потвърди отъ сждилището и до дѣто чрѣзъ това добие зложно право. Тукъ именно формалноститѣ биятъ въ очи. Ако ще приемемъ тоя принципъ по члена не отговаря на правото на други кредитори. Въ единъ чл. отъ тоя проектъ се казва че, страната показва имотътъ който трѣбва да се секвестрира, а пакъ отъ друга страна тукъ се казва чрѣзъ изпълнителния секвестръ кредиторътъ добива зложно право върху секвестирания прѣдмѣтъ незная кой е оня, дѣто ще се сжди два мѣсеца за зложно право?

Т. Кесяковъ: Не тъй разумѣваме смисъла на члена. Всѣко исканно рѣшение се послѣдва съ секвестръ върху единъ имотъ. Тоя именно секвестръ казва че се иска секвестрирането на снѣ имотъ чрѣзъ него се предобива зложно право на имота. Азъ тъй разбирамъ члена. Човекъ иска рѣшение прѣдварително сждил. му издава противъ всички, кредит. иска изпълнение и посочва имотитѣ, които ще се продаватъ, това е залажно право съ *priority*. Ако приемемъ принципътъ да се върши това члена бива на мѣстото си. Ако оставимъ и ония които сжхтъ, които малко се грижатъ не доказватъ своето право и да влѣзатъ въ правото за дѣление на суммитѣ, получени отъ продажба, която другъ поискалъ да сгане, нече споличимъ.

К. Калчевъ: Каклото за попринципъ неможемъ да не приемемъ въпросътъ. Но има нѣща въ члена които могатъ да се измѣнатъ. Ако приемемъ тълкувание на члена, че по изпълнителния секвестръ нѣма да ставатъ формалности, а само съ едно прошение маже да се поиска, и че нѣма да се полага то, за потвърждение, на рѣшението на сждилището, по просто да подлежи на изпълнение секвестрътъ, тогава приемамъ членътъ. Ицкъ ако оставимъ сждилището да потвърждава секвестрътъ върху единъ имотъ, съ рѣшение а послѣ чрѣзъ туй заемодавецътъ да добива зложно право по добрѣ хичъ да го нѣма такъвъ членъ.

Прѣдсѣд.: Тукъ не се изисква никакво потвърждение на сждилището.

К. Калчевъ: Въ такъвъ случай да се забѣлѣжи въ протокола, че съ едно прошение може да се поиска прѣдварителний секвестръ и второ, че не ще да става потвърждение.

Прѣдсѣд.: Не едно, но три прошения трѣбватъ: прошение, протоколъ и пр.

К. Калчевъ: Протоколътъ прави сждия — Комисарътъ.

Т. Кесяковъ: Г-нъ Груевъ завчера каза, че всички прошения ставатъ и писмени и устни. За начина за изпълнението комисарътъ трѣбва да състави протоколъ по извѣстна нему форма. Трѣбва да съобщи на отвѣтника камуто се предостави отъ нѣколко дни срокъ за да отговори да ли ще плати или не. Послѣ,

въ послѣдния случай, се пристъпи къмъ секвестръ и продаване на имота. По тоя начинъ разумѣвамъ секвестръ. Остава да се произнесе ли да ли да приемемъ принципа за заложното право, или да слава както до сега.

К. Калчевъ: Приемамъ всичко щомъ се разумѣва, че нѣма да се потвърдятъ формалноститѣ на прѣдварителния секвестръ.

Прѣдсѣд.: Приема ли се членъ 66 съ такъво тълкуване? (Приема се.)

Чл. 67. Ако секвестриранитѣ имоти не наплатятъ напълно кредиторътъ или ако той удостовѣри, че не може да бжде напълно наплатенъ отъ секвестриранитѣ имоти, тогава, въ случай че нѣма на лице други имоти на длъжникътъ, послѣдний, по исканне, трѣбва да се задължи да прѣдстави единъ списъкъ на останалитѣ си имоти, като относително до вереситѣ си покаже, на що сж тии основани и съ какви сръдства може да ги докаже.

Т. Кесяковъ: Въ предъ послѣдния рѣдъ съ думата „имоти“ ако не се подразумѣва движими, намирамъ въ тоя членъ противоречие и прѣдлагамъ да се каже „движими.“

К. Калчевъ: Тукъ сме въ втората часть която полага общото начало, главно, за добиванне заложно право. Затова не може да се приеме прѣдложението на г-на Кесякова. Освѣнъ това тукъ се говори и за нѣща, които ги нѣма на лице. „Вересии“ на пр. — тѣ не могатъ да бждатъ на лице. За това се казва въ члена, „ако нѣма на лице други имоти по исканне — кредитора разбира се, — да прѣдстави списъкъ на останалитѣ имоти.“

Ив. Ст. Гешовъ: Азъ прѣдлагамъ да се каже „по исканне на кредитора трѣбва да се задължи“ и пр. (Приема се членътъ съ тая добавка.)

ГЛАВА ВТОРА.

Испълнение върху движими имоти

Отдѣлъ първий.

І. Испълнение върху движими вѣщи.

Чл. 68. Немогътъ да бждатъ секвестрирани:

1-о. Постелки, дрѣхи и покъщнина, до колкото тѣ сж необходими на длъжникътъ и на неговата фамилия.

2 о. Храна и топливо, приготвени и необходими на длъжникътъ и на неговата фамилия прѣзъ годината.

3-о. Три кози или три овци подойници, спорѣдъ изборътъ на длъжникътъ, съ нужната имъ приготвена за прѣзъ годината храна, ако такъвъ добитъкъ е необходимъ за прѣхраняването на длъжникътъ и на неговата фамилия.

4-о. За лица, които се занимаватъ съ земледѣлие, земледѣлческитѣ оръдия и принадлежности, както и добитъкътъ, който имъ е необходимъ за обработването

на земята; сѣмето и другитѣ земледѣлчески потрѣби, които сж необходими за про дѣлжаванieto на земледѣлieto до най-ближната жетва.

5-о. За аптекари, художници, работници и надничари, както и за баби, не- обходимитѣ прѣдмѣти за упражненie на занаятието имъ.

6-о. За офицери, чиновници, свѣщенници и учители на публични училища, за адвокати и лѣкари, нуждитѣ, за упражненie на длъжността или занаятието имъ прѣдмѣти, както прилична одѣжда.

7-о. Ордѣни и други почесни знакове.

8-о. Книги за обикновенно употрѣбление на длъжникътъ и неговата фамилия въ черква и училище. (Приема се.)

К. Калчевъ: Въ II алинеа да се каже за цѣла година, а не „прѣзъ год.“ асли човѣкъ си приготвува за цѣла година.

Т. Кесяковъ: Азъ мисля „единъ мѣсець“ стига понеже въ единъ мѣсець длъжникътъ може да си намѣри работа.

Ив. Ст. Гешовъ: Най-добрѣ ще бѣде ако приемемъ „3 мѣсеци.“ Работата мжчно се намира, та ако човѣкъ нема поддръжка поне за три мѣсѣци много ще страда. (Приема се.)

К. Калчевъ: Въ 3 алинеа сжщо да стане 3 мѣсеци.

Св. Тилевъ: Може да се случи есенно врѣме да се продадатъ козитѣ. То- гава запасътъ е за 6 мѣсеца?

К. Калчевъ: Да се каже само „заслужната имъ храна.“

Т. Кесяковъ: Да се прибави и „зимна“ „заслужната имъ *зимна* храна.“

Д. Стамбуловъ: Най-хубаво „пригответьната зимна храна.“ (Приема се.)

К. Калчевъ: Въ 4 алинеа се казва „необходимий добитѣкъ за обработва- ние землтѣ.“ Но нѣком има съ 5 чифта дѣто работятъ? За това да се каже „единъ чифтъ добитѣкъ.“

Ив. Ст. Гешовъ: Не трѣбва да оставимъ да умрѣ отъ гладъ длъжникътъ, когато има занаятъ въ рѣцѣтѣ си. Ако на единъ човѣкъ се секвестиратъ орудия- та на занаята му, значи сжщо че му се секвестира хлѣбътъ. Сжщо тѣй и воло- ветѣ сж орждие за прѣпитаванie на селското семейство. За това приемамъ прѣд- ложението на г-на Калчова, да остане „единъ чифтъ добитѣкъ.“

К. Калчевъ: Сжщо и сѣме се остава толко, колкото е потрѣбно за съ единъ чифтъ добитѣкъ да се посѣе.

Св. Тилевъ: Погрѣшно сждите: има земи обработени есенно врѣме и при- готвени 200 уврата за сѣме. Тогава ако продаде сѣмето съ какво ще се посѣятъ тия ниви?

К. Калчевъ: Ако длъжникътъ има ниви, то тѣ понапрѣдъ се продаватъ отъ движимитѣ. Оставатъ му се ниви толко, колкото могатъ съ единъ чифтъ да се оратъ, а за това и толко сѣме се прѣдвижда.

Ив. Ст. Гешовъ: Азъ подкрѣпямъ 11. б. отъ екѣномическа точка зрѣние. Може да се оставатъ 10 уврата ниви на длъжника, за които трѣбва му повече сѣме. Освѣнъ това на земледѣлецътъ есенно врѣме не му трѣбва до толко доби- тѣкъ колкото сѣме той си свѣршилъ прѣзъ есень ораннето, ще му трѣбва проче само сѣме да хвърли, съ което ще се оздрави за цѣла година,

Т. Кесяковъ: Горѣ казвами за едно рало добитѣкъ, слѣдователно съобразно съ това трѣбва и сѣме да се остави. Не е право дѣто каза г. Гешовъ, че селенинѣтъ като приготи нивитѣ до сѣяние, нѣма да му трѣбва добитѣкъ. На противъ, трѣбва ораице подиръ за да покрие сѣмето; спорѣдъ мене, като казахми „единъ чифтъ добитѣкъ,“ да остане алинеята, да се разумѣва както е: щомъ е единъ чифтъ добитѣкъ разумѣва се, и безъ да притуримъ нѣщо, че за толко ще трѣбва и сѣме „а думитѣ до най-ближната жѣтва“ да се изличатъ защото сж неумѣстни.

К. Калчевъ: „Единъ чифтъ добитѣкъ“ да остане, въ такъвъ размѣръ и сѣме се остава.

Св. Тилевъ: Не смѣ гласували цѣлата алинея, а само една частъ. Да се приеме алинея както е, както се остави „и добитѣкътъ който е необходимъ,“ и пр.

Прѣсѣдательтъ: Има прѣдложение да се каже „единъ чифтъ добитѣкъ.“ (Приема се).

Т. Кесяковъ: Ако му се оставаше всичкий добитѣкъ, тогава трѣбваше и съотвѣтственно количество сѣме да се прѣдвиди, тогава имаше смисълъ да се каже „до най-ближна жѣтва,“ а сега нѣма.

Прѣсѣдательтъ: Има прѣдложение да изличатъ думитѣ „до най-ближната жѣтва?“

Д. Стамбуловъ: Ще направимъ грѣшка ако приемемъ това? Сѣмето знаеме е повече необходимо. По добръ да остане тѣй алинеята, за да не ставатъ послѣ прѣтѣлкувания.

Т. Кесяковъ: Ако правимъ неотчуждими „чифтъ добитѣкътъ“ „и нужното за него сѣме,“ трѣбва да изличимъ тая фраза.

Прѣсѣдательтъ: Приема ли се прѣдложението за изличение на думитѣ „до най-ближната жѣтва?“ (Пада).

Ив. Ст. Гешовъ: Тукъ въ 5 алинея, се говори за аптекаритѣ (чети алинея 7). Азъ ще възраза, че нѣма що да се искара излишно отъ аптеката, — нѣщо което да не служи работа. Терзиитѣ ако земемъ на аптекара не може да работи. Колкото грѣнци има ако му се взематъ макаръ да има цѣрове, пакъ не може да работи.

Г. Груевъ: Всички сѣдове като терзий, авани и др. се оставатъ на аптекара, а се взема стоката, цѣроветѣ, и някои повече излишни сѣдове.

К. Калчевъ: Аптекарѣтъ е като търговецъ: на търговеца се взема „стоката,“ но не може въ закона да се опрѣдѣли добръ, остава само по оцѣнение да става отчуждението. Така сжщо ще бѣде и за аптекаря. „Стоката“ му въ сѣдоветѣ и тя се взема.

Ив. Ст. Гешовъ: Сжществуването зависи отъ различни инструменти. Работника има мотика и други орждия, доктора има своя си турса, което носи въ джоба си. И всички тия инструменти въ рѣдѣтъ на заначията сж средства за искарване насжщия хлѣбъ. Такива прочее инструменти примитивни трѣбва да се оставатъ. Не е тѣй обаче и съ аптекаритѣ. На аптекара не можемъ нищо да му оинемемъ отъ аптеката. Ако му вземемъ лековетѣ не може да упражнява занятието си. Наистина сѣдоветѣ му оставатъ, но праздни, а и той голъ. Неговото заня-

тие се води отъ материята, която държи въ сждоветѣ. За това аптекаритѣ да останатъ въ категорията на търговцитѣ.

Т. Кесяковъ: Г-нъ Гешовъ казва, че когато се взематъ цѣроветѣ на аптекара, той не може да работи. Напротивъ съ сждоветѣ си той може да намѣри кредиторъ за да се набави лѣкове. По мъчно е той да набави инструменти отъ колкото лѣкове. За това като се поменува за аптекаритѣ да се каже че имъ се отстъпватъ орудията нужни за приготвяване на лекове.

Ив. Ст. Гешовъ: Ако намѣри аптекарътъ кредиторъ той по добръ ще го посочи когато искатъ да му секвестриратъ нещата. Аптекаството е като една специална търговия, затова трѣбва да личи въ категорията на търговскитѣ занятия. За това, предлагамъ да се заличи отъ тая алинея думата „аптекари“.

Прѣдсѣд: Има предложение да се заличи думата аптекари? (приема се). Приема ли се члена? (Приема се).

Чл. 69. Ако длъжникътъ на основание на постановленията на чл. 68 повдигне възражения, които изпълнителний служителъ и кредиторътъ не считатъ за основни, та рѣшаванieto имъ ся прѣдстави на околийский сждия, въ окръжността на когото се извършва секвестрътъ.

Свящ. Тилевъ: Щомъ горѣ има опредѣления на всички нѣща, не виждамъ потребъ отъ тоя членъ.

Г. Груевъ: Трѣбва единъ членъ да прѣдвижда и такива случаи, че ако нѣкой длъжникъ възрази че една вещь която му секвестриратъ и необходима за отиравление на неговото занятие трѣбва да се освободи. При това такива распри дѣще се разгледатъ? въско сждилище въ окръжността на което става секвестрътъ.

К. Калчевъ: Трѣбва да се знае, че не е последня инстанция Сжд. Комисаръ, че ако стане нужда за оплакване противъ неговитѣ распореждания, да знаатъ селенитѣ дѣ да отидатъ.

Прѣдсѣд: Приема ли се членътъ както е! (приема се).

Чл. 70. Секвестрътъ не ся изключаватъ съ това, че едно трето лице, което не е въ владение на вещьта, притязаватъ върху нея едно заложно право или една друга привилегия.

Обаче, третото лице има право да повдигне искъ за привилегияното си заплащане отъ цѣната на вещьта, безъ да ся глѣда да ли срокътъ за плащанieto е настаналъ или не.

Тажбата трѣбва да се повдигне прѣдъ изпълнителното сждилище, и ако тя е отиравена противъ кредиторътъ и длъжникътъ, тогава тѣ ся считатъ като другари въ спорътъ.

Ако искътъ ся удостовери, сждилището заповѣдва депозиранieto на полученитѣ отъ продажбата пари. При това прилагатъ ся и прѣдписанията на членове 31 и 32 (приема се).

Чл. 71. Въ случай че другитѣ вѣщи и имоти на длъжникътъ стигатъ, тогава прѣдметитѣ, означени въ първа алинея на чл. 70, трѣбува да ся оставятъ вънъ отъ секвестрътъ. Сжщото ся има мѣсто и относително до прѣдметитѣ, върху които трето лице притязаватъ право на собствѣностъ или като длъжникътъ прогласява като принадлежачи нему (приема се).

Чл. 72. Исполнителен секвестор на вещи които се намиратъ въ рѣцѣтъ на длъжникътъ, ся извършва съ това, че исполнительный служитель ги взима въ владѣнието си.

У длъжникътъ могатъ да ся оставятъ вещи на съхранение само тогава, ако кредиторътъ позволи това, или ако друго едно производство би причипило значителни мъчности. Нъ въ таквъ случай секвесторътъ има сила само тогава, ако ся приложатъ печати на секвестриранитъ вещи или ако секвестрътъ имъ ся обозначи по другъ нѣкой начинъ (приема се).

Чл. 73. Постановленията на чл. 72 ся приспособляватъ поотвѣстующъ начинъ на секвесторътъ на вещи, които ся намиратъ на съхранение у длъжникътъ или въ рѣцѣтъ на едно трето лице, което е готово да ги прѣдаде. (приема се).

Чл. 74. Секвестрътъ трѣбува да стане въ присѣдствіето на двама свидѣтели.

Протоколътъ, съставенъ върху секвестрътъ, трѣбва да съдържава освѣнъ общитъ изисквания спорѣдъ членъ 39, още:

1-о. Означение на подлежащия на изпълнение документъ и на дължимото количество;

2-о. Списъкътъ на секвестриранитъ прѣдмѣти съ приблизително оцѣнение на всѣкой прѣдмѣтъ, а за стоки и други записи и означение на количеството, мѣрката или тѣглото имъ;

3-о. Вземенитъ распорѣждане за съхранение на секвестриранитъ прѣдмѣти;

4-о. До колкото е възможно опрѣдѣлението на мѣстото и врѣмето на продажбата;

Оцѣнението ся извършава отъ исполнительный служитель безъ помощта на вещи оцѣнители.

Ако веднага не може да се опрѣдѣли врѣмето и мѣстото на продажбата това трѣбва да ся извѣсти на длъжникътъ поне осемъ дена прѣди продажбата.

Св. Тилевъ: Въ 5 алинея се казва, че „оцѣнението се извършва отъ исполнительный служитель, безъ вещи оцѣнители“ възможно ли е това?

К. Калчевъ: Не е оцѣнение за продажба, а за вписанието въ протокола е то.

Т. Кесяковъ: Въ послѣдната алинея се дава срокъ отъ 8 дни прѣди продажбата, да се извѣсти длъжника по добръ да се каже „една нѣдѣля,“ (гласове: все едно).

Прѣдсѣд.: Приема ли се членътъ както е въ проектътъ? (приема се).

Чл. 75. Исполнительный служитель трѣбва да извѣсти длъжникътъ за извършений секвесторъ. (приема се).

Чл. 76. На извършенъ вече исполнительенъ секвестръ могатъ да ся присѣдинятъ и други кредитори на основание на подлежащи на изпълнение документи. Нъ присѣдиняющитъ ся кредитори нѣматъ никакъ право върху полученитъ чрѣзъ извършена вече продажба пари, които сж били прѣдадени на прѣслѣдующий изпълнителный кредиторъ за исплащението му прѣди заявлението за присѣдинение.

Т. Кесяковъ: Питамъ г-на Груева дали тоя членъ нѣма противорѣчие съ оня който говори за заложеното право?

Г. Груевъ: Заложеното право се придобива само възъ недвижигото имущество, а не и на друго. Недвижимото когато се продава не може освѣнъ да съслни

общата гаранция на всички кредитори. Има само една разлика: прѣслѣдующий кредиторъ можѣ да вземе пари срѣщу дълга, обаче въ време на изпълнението може да се присъедини къмъ секвестора и другъ и той добива сжщъ право на кредиторътъ да дължи всички пари който отпослѣ паднатъ, безъ да има право за дълба на взетитѣ отъ другия прѣди него.

К. Калчевъ: Искамъ да забѣлѣжа, че не разумѣвамъ добръ Г. Груева. Заложното право се добива и възъ движимо и недвижимо. Само ипотека е на недвижимо горѣ заложено право, приемѣ и възъ движими и не движими.

Т. Кесиковъ: По горѣ се прѣ членъ, спорѣдъ който имали секвесторъ на какъвъ имотъ и да е движимъ или не движимъ, добива „заложено право“ съ Priorité. Затова искахъ да се изясни да не би да има противоречие.

К. Калчевъ: Нѣма противоречие освѣнъ ако ипотека е право“ го разбирами както и „заложното право.“

Г. Груевъ: Имотитѣ се продаватъ отъ самитѣ есперти. Който добива заложно право, немъже да откаже равното участие въ него на други кредитори, които иматъ изпълнение възъ сжщия имотъ. Като е работата за ипотека, тя става прѣдшествующе на всички други права. Ако е заложено недвижимо, не дава равни права на кредиторитѣ, ако е заложно движимо всички кредитори могатъ да се съединатъ на секвестра. Ако се водимъ просто отъ интереса на единъ кредиторъ то е тъй, но ако приемемъ, принципътъ че който добие заложено право по прѣди да има преимущество, е много лошо и нѣма подобенъ примѣръ въ свѣта. Всички имоти на длъжника, ако нѣма придобито едно право на тяхъ са обща гаранция за всички кредитори. Ако не е тъй, нѣма да става ни фалитъ ни това нито онова. Тука се разбира че единъ кредиторъ може да има заложно право надъ единъ имотъ до дѣто се появи другъ който взима равно участие въ насѣтне взетитѣ пари. Ипотеката е изключителна гаранция за въ полза на когото е направена, а тукъ на се разбира тъй.

Т. Кесиковъ: Трѣбва именно или ипотека да има право или чрѣзъ секвестръ заложно право но тогава ще трѣбва да прибавимъ и „движими и недвижими.“ Правата на кредитора сж равни като въ недвижими тъй и въ движими. Затова ако приемемъ тоя членъ да отхвърлимъ 66. Тамъ не се казва за движими и не движими ако тукъ се казва трѣбва да прибавимъ едно опредѣление съ туй ще опредѣлимъ че въ оня членъ се говори за недвижими.

Ив. Ст. Гешевъ: Ще бжде излишно да приуряма такъво опредѣление, защото ако обърнемъ страницата назадъ ще видимъ, че сега разисквами въ глава която говори за движими само, 66 членъ пакъ въ друга глава. Слѣдователно настоящи членъ не може да разумѣва недвижими.

Т. Кесиковъ: Главата не трѣбва да разумѣва общитѣ права тѣ сж и за движими и недвижими. Ако кажемъ тукъ тъй, противоречимъ на горния членъ.

К. Калчевъ: Нистина това трѣбва да се обясни по добръ. Тука говори (66 чл.) заложно право на секвестирани прѣдмѣти. По долѣ (четѣ II алинея). *А чрѣзъ съгласие...* Тогава туй може и за движими и недвижими. Ако дѣйствиелно е тъй 66 чл. пада прѣдъ тоя. Но ако 66 чл. разбира „заложно право“, като ипотека, тогава ипотека става само съ недвижими. Да се обясни по добръ тоя въпросъ.

Прѣдсѣдат: Има прѣдложение да се отхвърли 66 чл., по 76 чл. пречи. При всичко че 66 е общи, а тоя специаленъ и пакъ въ него (66) говори чрѣзъ съгласие. Това е привеления на ипотека върху движимитѣ. Трѣбва единъ отъ двата члена да отхвърлимъ. Ако се съгласимъ да се отхвърли 66, тогава ще чакаме на 3-то гласуване.

К. Калчевъ: Азъ прѣдлагамъ да се отхвърли 76 (приема се).

Г. Груевъ: Да се отхвърли 66 чл. маже но безъ тоя 76, законътъ не го бива.

К. Калчевъ: Ако „заложно право“ разбирами „ипотека“, тогава могатъ и двата да стоятъ.

Прѣдсѣд: Не може да се разумѣва движимо да се вземе подъ ипотека.

Т. Кесяковъ: Права прѣдложение 66 да се отхвърли, ако неможе сега да чакаме на трето гласуване.

К. Калчевъ: 66 може да остане, а 76 също само да направимъ щото членътъ да прѣдвижда заложно право върху движими. 66 това да прѣдвижда и да имаме прѣдъ видъ да го поправимъ на 3 гласуване Въ такъвъ случай 76 сега можемъ прие.

Т. Кесяковъ: Спорѣдъ смисла на ипотека оня който далъ пари зема имотъ. Тукъ обаче е друго. 66 чл. говори за ипотека, когато тя трѣбва да бѣде въ законъ за ипотека. За това да се приеме 76 чл. а 66 да се отхвърли на 3-то гласуване.

Г. Груевъ: 66 чл. дѣйствително нѣма си тукъ мѣсто. Самата комиссия искаше да го изхвърли но понеже нѣмаше законъ за ипотека остави тоя членъ да прѣдвижда токива случаи до дѣто се добиемъ съ такъвъ законъ.

К. Калчевъ: Прѣдложението на г на Кесякова неможе да се приеме. 76 чл. падна вече и неможемъ го повърна освѣнъ на 3 гласуване. Отъ друга страна неможемъ, до дѣто нѣмаме законъ за ипотека, да не привелигираме едни случаи равностилни съ ипотека. За това колкото за 66 чл. ще може да остане, а за 76 да видимъ на третото гласуване.

Прѣдсѣд: Има прѣдложение да остане 76 чл. въ проекта? (приема се.)

Чл. 77. Послѣдующъ секвесторъ върху секвестирани вече вѣщи ся извършва чрѣзъ заявлението отъ страна на изпълнителный служитель, че вѣщитѣ ся секвестиратъ и за другъ кредиторъ, косто заявление се записва въ протоколътъ.

Ако първий секвесторъ е извършенъ отъ единъ другъ изпълнителенъ служитель, тогава нему ся съобщава прѣписъ отъ протоколътъ.

Длъжникътъ трѣбва да ся извѣсти за послѣдующия секвесторъ (приема се).

Чл. 78. Продажбата се извършва за всички кредитори.

Ако полученитѣ отъ продажбата пари не стигатъ за плащанieto на всички икове и ако кредиторътъ, въ полза на когото се е извършилъ последующъ секвесторъ, иска друго едно расхвърляние, не по рѣдътъ на секвесторитѣ на което другитѣ кредитори се не съгласяватъ, тогава изпълнителный служитель е длъженъ да извѣсти това на изпълнителното сѣдилище, като депозира полученитѣ отъ продажбата пари и като приложи и всички книжа относяще ся до изпълнителното производство.

По сѣщия начинъ трѣбва да се постѣпи ако секвестрътъ е билъ извършенъ същевременно въ полза на нѣколко кредитори. (приема се).

Чл. 79. Ако секвестриранитѣ прѣдмѣти нестигнатъ за плащанieto на всички участвуващи въ секвесторѣтъ кредитори въскрой отъ тѣхъ има право да предприеме по-нататъшни секвестори.

По-нататъшнитѣ секвестори се спиратъ като продължение на изпълнителното производство, ако се предприематъ въ сѣщия окръгъ: (приема се).

II. Продажба на секвестриранитѣ прѣдмѣти.

Чл. 80. Секвестриранитѣ вѣщи се продаватъ публично отъ изпълнителний служителъ.

Ако цѣната на секвестриранитѣ нѣща надминува 10,000 гр. златни, въ врѣме на извършването на продажбата трѣбва да присъствува единъ опредѣленъ отъ изпълнителното сѣдилище сѣдия или ако продажбата се извършва извънъ сѣдалището на това сѣдилище, околийскій сѣдникъ.

Драгоцѣнни вѣщи трѣбва да се оцѣнятъ отъ едно вѣщо лице.

Ив. Ст. Гешевъ: Въ послѣдната алинея стои че вѣщитѣ се оцѣняватъ отъ едно вѣщо лице, азъ прѣдлагамъ да се каже отъ „два“.

Прѣдсѣд.: Оцѣненieto се туре

Т. Кесяковъ: Тукъ не се говори за окончателно оцѣнение. Това лице опредѣля цената която да се туря „тарифи фияти“.

Прѣдсѣд.: Приема ли се членътъ тъй както е (приема се).

Чл. 81. Продажбата на секвестриранитѣ вѣщи не може да стане прѣди истичанieto на 8 дни отъ денѣтъ на секвесторѣтъ и не по-късно отъ единъ мѣсець; — а за драгоцѣнни или рѣдки вѣщи, голѣми записи на стоки искусствени дѣла, библиотеки и тѣмъ подобни, продажбата не може да стане прѣди истичанieto на единъ мѣсець и не по-късно отъ два мѣсеца като се брой отъ денѣтъ на секвесторѣтъ (приема се).

Чл. 82. Ако секвестриранитѣ нѣща подлѣжатъ на разваляние, или ако прѣхранването на секвестирани говѣда е много скъпо въ сравнение съ тѣхната цѣна, или ако въобще съществува страхъ, че секвестриранитѣ вѣщи ще претърпятъ едно значително намаление на цѣната си, тогава прѣдсѣдателятъ на изпълнителното сѣдилище или, ако продажбата има да стане извънъ сѣдалището на това сѣдилище, околийскій сѣдия, може да позволи, по искание да се прѣдприеме продажбата въ единъ срокъ по-късъ отъ онзи който е опредѣленъ въ чл. 81.

По сѣщия начинъ, по причина на собствени обстоятелства може да се позволи, да се започне продажбата по-късно отъ врѣмето, което опредѣлява чл. 81.

Освѣтъ това длѣжникътъ може да се съгласи съ кредиторитѣ за по-раното или по-късното прѣдприемане на продаванието,

Т. Кесяковъ: Прѣдлагамъ вмѣсто думата „говѣда“ да се каже „добитѣкъ“ (приема се членъ съ тая поправка).

Чл. 83. Продажбата се извършва въ общината, въ която е билъ направенъ секвесторѣтъ, освѣтъ ако длѣжникътъ и кредиторѣтъ се съгласяватъ за друго едно мѣсто.

Врѣмето и мѣстото трѣбва публично да се обяватъ заедно съ общо означение на вѣщитѣ които ще се продаватъ (приема се).

Чл. 84. На чиновницѣтъ, които участвуватъ въ продажбата, както и на помощницѣтъ, които сѣ назначени да помагатъ въ продажбата, и на изпълнителни-

тъ служители, които сж участвували въ изпълнителното производство, е запретино да надаватъ, било направо, било чрѣвъ другою.

Длъжникътъ може да надава за нѣкоя вѣщъ, ако прѣдстави здравина за исплащение на цѣната ѳ (приема се).

Чл. 85. Продажбата почнува отъ ония вѣщи или имоти, които длъжникътъ би прѣдпочелъ да ся продадътъ най напрѣдъ, ако той направи подобно заявление.

Продаваемитъ вѣщи ся продаватъ надрѣбно една по една. Нъ вѣщи на кои, то продажбата може да стане по износно искунъ или която мжно се раздѣлятъ, могатъ да ся продаватъ искунъ.

Присжжданието става на послѣдний надавачъ, слѣдъ като ся извика още три пѣти най високата поддадена цѣна.

Прѣдаванието на присжждената вѣщъ може да стане само срѣщу заплащание на цѣната ѳ въ пари.

Ако послѣдний надавачъ не поиска надаванието на вѣщъта срѣщу брѣение на паритъ въ опрѣдѣленото отъ продажнитъ условия врѣме, или, въ случаи че нѣма такива условия, щомъ съ свърши продажбата, вѣщъта се продава изново. Прѣдпшний послѣденъ надавачъ не може да участвува въ второто надавание и нѣма никакво право върху излишкътъ, който би произлѣзълъ. Ако въ новото надавание ся придобие по малка цѣна, прѣдпшниятъ надавачъ, комуто е била присжждена продаваемата вѣщъ, е отговоренъ за недоимкътъ. Количество, което той е длъженъ да възнагради, ако ся заплати слѣдъ свършванието на второто надавание прави часть отъ полученитъ отъ продажбата пари; въ противенъ случай съставлява единъ искъ на длъжникътъ, който искъ може да се секвестира отъ кредиторитъ. (приема се)

Чл. 86. Продажбата се прѣкрива щомъ полученитъ отъ продажбата пари стигатъ за наплащанieto на кредиторътъ и на разносикитъ за изпълнението (приема се).

Чл. 87. Вѣщи отъ злато и срѣбро не могатъ да се присжждатъ по долу отъ цѣната на тѣхното злато и срѣбро. Ако не ся сполучи едно надавание приемливо спорѣдъ настоящето постановление, тогава изпълнителний служитель може отъ ржка да продаде тия вѣщи за цѣната имъ. (приема се).

Чл. 88. Секвестираниитъ пари се прѣдаватъ на кредиторътъ, освѣнъ ако състоятъ въ монети, които не сж въ кржгообращение въ който случай и тия монети ся продаватъ. (приема се).

Чл. 89. По искание на кредиторътъ или на длъжникътъ, изпълнителното сждилище може да распорѣди, щото продажбата на една секвестирана вѣщъ, да се извърши по другъ начинъ или на друго мѣсто или да се извърши продажбата отъ го едно лице вмѣсто изпълнителний служитель. (приема се).

Отдѣлъ второй.

Испълнение върху вѣресии и други имущественни права.

Чл. 90. Немогътъ да ся секвестиратъ

1-о. Повечето отъ една третя на службени заплати и пенсии на държавни и общински чиновници и служители, военни лица, общественни служители и священници, както и пенсиятъ на тѣхнитъ вдовици и дѣтца, безъ да ся глѣда да ли

заплатитѣ или пенсиятѣ се плащатъ отъ държавний общинский, или другъ ковчегъ.

2-о. Повечето отъ една третя частъ на още неизработени или неплатена заплата на слуги, работници, ратай и надничари.

3-о. Службени заплати и пенсии на други частни служители, както и плащания отъ дружества за пенсии до размъртъ опрѣдѣленъ въ § 1.

4-о. Плащания, които се приематъ отъ ковчези за болни или за погребение или помощи отъ други благотворителни дружества.

5-о. Искове за прѣхрана (алименти), които се основаватъ на закони постановления.

Чл. 91. Сждебнитѣ дѣйствия, които иматъ за прѣдмѣтъ изпълнение върху вѣресии и други имуществени права, извършватъ се чрѣзъ изпълнителното сѣдилище.

Чл. 92. Ако една парична вѣресия има да се секвестира сѣдилището, заповѣдва на длъжното трето лице да се плаща на длъжникътъ.

Сжщеврѣменно сѣдилището издава заповѣдь до длъжникътъ да се въздържа отъ всяко разполагание съ вѣресията. Тѣзи заповѣди се съобщаватъ по длъжностъ. Съ съобщението на запѣвѣдъта на третото длъжно лице секвестрътъ е извършенъ.

Чл. 93. Заповѣдитѣ спорѣдъ предидущий членъ съдържаватъ.

1-о. Означение на подлѣжящия на изпълнение документъ.

2-о. Името прѣзимето, занятието и жилището на длъжникътъ на третото длъжно лице и на кредиторътъ:

3-о. Означение на искътъ на кредиторътъ и на приблизителното количество на разносикътъ за изпълнение.

4-о. Изрично спомѣнуване, че до тѣзи количества се секвестира вѣресията, която длъжникътъ има противъ третото длъжно лице.

5-о. Заповѣждане да се не плаща на длъжникътъ.

Чл. 94. Ако една ипотекирана вѣресия се секвестира, тогава сжщеврѣменно трѣбва да се запазватъ прѣдписанията на законътъ относително до прѣхвърлянето на ипотекиранитѣ вѣресии.

Чл. 95. Секвесторътъ върху вѣресии, които се основаватъ на полици, записи на заповѣдь, която се прѣхвърлятъ чрѣзъ джиро, се извършва съ това, че изпълнителний служителъ влима въ владѣние тѣзи записи.

Чл. 96. Заложното право, което се предобива чрѣзъ секвестръ върху службени заплати и други подобни вѣресии, които състоятъ отъ продължително текущи доходи, се распростира и върху количествата, които оставатъ да се плащатъ въ врѣме на секвестрътъ.

Чл. 97. Секвестрираната парична вѣресия се присжжда на кредиторътъ за събиране или наплащание въ поминалата цѣна, спорѣдъ изборътъ на кредиторътъ.

Въ послѣдний случай вѣресията се прѣхвърля на кредиторътъ съ това послѣдствие, че той се счита наплатенъ въ размъръ на вѣресията.

Заповѣдъта, съ която вѣресията се присжжда, по длъжностъ се съобщава на участвуващитѣ лица.

Чл. 98. Присжжданието хваща мѣсто на формално заявление отъ страна на длъжникътъ, отъ който спорѣдъ прѣдписанията на гражданский законъ, зависи правото за събиране на вѣресията.

Длъжникът е длъжен да предаде на кредиторътъ съществуващите документи за вѣресията. Кредиторътъ може да издѣйствува предаванетоъ имъ чрезъ изпълнителни мѣрки.

Чл. 99. Ако спорѣдъ прѣдписаното на чл. 20. на длъжникътъ е позволено да отвърне изпълнението чрезъ даване на здравина или чрезъ депозирание, присъжданието на секвестриранитѣ парични вѣрсии става само ако третото длъжно лице депозира длъжимо количество.

Чл. 100. По искание на кредиторътъ третото длъжно лице трѣбва да заяви въстояние на една седмица отъ денѣтъ на съобщението на заповѣдта, означена въ членъ 92.

1-о. Да ли, и до колко, признава вѣресията за основна и да ли е готовъ да ѝ заплати;

2-о. Да ли, и какви притязания върху вѣресията повдигатъ други лица.

3-о. Да ли, и за какви искове, вѣресията е секвестрирана въ полза на други кредитори.

Призоваването за подаване на това заявление трѣбва да ся вмѣсти въ заповѣдта означена въ чл. 92. Третото длъжно лице е отговорно спрямо кредиторътъ за вѣдката, която може да произведе отъ неиспълнението на това си задължение.

Заявленията на третото лице могатъ да станатъ въ време на съобщението на заповѣдта, като ся вмѣстятъ въ протоколѣтъ на изпълнителния служителъ, или въ въстояние на означения въ първа алинея срокъ прѣдъ изпълнителното сѣдилище.

Т. Кесяковъ: Нашата областъ е малката „двѣ седмици“ срокъ е много. Прѣдлагамъ да остане „една седмица.“ (приема се).

Чл. 101. Ако секвестрираната вѣрсия е условна или срочна или ако събрането ѝ е подчинено на мѣнотии, тогава сѣдилището може, по искание, да разпорѣди единъ другъ начинъ за отчуждаване на вѣресията вмѣсто присъжданието.

Разрѣшението, съ което ся приема исканието става слѣдъ прѣдварителното устно разискване.

Чл. 102. Исполнението върху искове, които иматъ за прѣдметъ предаване или даване на вѣществени вещи, ся извършва спорѣдъ прѣдписанията на членове 92 — 101, като ся взиматъ прѣдъ видъ още и слѣдующитѣ прѣдписания.

Чл. 103. Когато ся секвестрира единъ искъ, който ся отнася до една движима вещь, трѣбва да се заповѣда да се предаде вещьта на изпълнителния служителъ, който е опълномощенъ за това отъ сѣдилището.

Вещьта се продава спорѣдъ прѣдписанията за продажба на секвестрирани вещи.

Чл. 104. Когато се секвестрира единъ искъ, който ся отнася до една недвижима вещь, трѣбва да ся заповѣда да ся предаде вещьта на единъ секвесторъ, който по искание на кредиторътъ ся порѣдѣва отъ сѣдилището, въ окръжността на което дѣжи недвижимата вещь.

Исполнението върху прѣдадената вещь ся извършва спорѣдъ прѣдписанията, които ся въ сила за изпълнение върху недвижими имоти.

Чл. 105. Присъждане на искове, означени въ чл. 102, за напращане на кредитора не се позволява.

Чл. 106. Ако една парична вѣрсителна секвестрирана за двама или повече кредитори, третото длъжно лице има право и, по исканието на единъ кредиторъ, на когото е била присъдена вѣрсителна, длъжно е да депозира длъжимото количество въ изпълнителното съдилище, отъ което най-напрѣдъ му е билъ врѣченъ секвесторътъ, като изложи погощдението на работата и прибави всички книжа (актове), които му сж били врѣчени.

Чл. 107. Ако единъ искъ, който ся относя до една движима вѣщь, е секвестриранъ въ полза на двама или повече кредитори, третото длъжно лице има право и, по искание на единъ кредиторъ, на когото искътъ е билъ присъденъ, длъжно е да прѣдаде вѣщта на изпълнителний служителъ, който въ най-напрѣдъ съобщената заповѣдь е билъ опълномощенъ за приемването, като изложи положението на работата и прѣдаде всички книжа (актове), които му сж били врѣчени.

При това приспособляватъ ся постановленията на чл. 78.

Чл. 108. Ако искътъ ся относя до една недвижима вѣщь, третото длъжно лице има право и, по искание на единъ кредиторъ на когото искътъ е билъ присъденъ, е длъжно да прѣдаде вѣщта на назначений секвестраторъ, като изложи положението на работата и прѣдаде всички книжа и разрешения, които му сж били врѣчени.

Чл. 109. Всякой кредиторъ на когото искътъ е билъ присъденъ, има право да повдигне противъ трете длъжно лице тѣжба за изпълнение на задълженията които има спорѣдъ постановленията на чл. 106—108.

Всякой кредиторъ, въ полза на когото искътъ е билъ секвестриранъ, може да ся присъедини на тѣжителятъ, като другаръ въ спорътъ, въ всѣко положение на работата.

Третото длъжно лице трѣбва да призове въ опрѣдѣлений за разисканието съдебенъ день кредиторитѣ въ полза на които искътъ е билъ секвестриранъ, и които не сж повдигнали тѣжба нито пъкъ сж ся присъединили на тѣжителятъ.

Разрѣшението, коего ся издава върху повдигнатата тѣжба, има сила за и противъ всички кредитори.

Противъ единъ кредиторъ, който не е билъ призованъ за въ съдебний день, опрѣдѣленъ за устното разискване, третото длъжно лице не може да противопостави разрѣшение издадено въ негова полза.

Чл. 110. За изпълнението върху други имущественные права които не сж прѣдмѣтъ на изпълнение върху недвижимо имущество, приспособляватъ ся горнитѣ правила по съотвѣтствующъ начинъ.

Ако третото длъжно лице не съществува, секвесторътъ ся счита за извършенъ въ минутата, въ която на длъжникатъ е била съобщена заповѣдта да ся въздржи отъ всяко распорягане съ правото.

По изпълнение върху права, които ся отчуждаватъ, или само относително до упражнението имъ, съдилището може да издаде особни распорѣждания. Особено по изпълнение върху права за ползувание може да нарѣди едно управление.

Въ този случай секвесторътъ ся извършава като ся придава на управителятъ вѣщта, върху която се основава правото за ползувание, ако секвесторътъ не е билъ извършенъ чрѣзъ съобщение на разрѣшението.

Отдѣлъ третій.

Производство на разхвърлянето.

Чл. III. Сждебно производство на расхвърляние става, ако изпълнението е произвело едно количество пари, което не стига за наплащането на всички участвующий кредитори. (приема се).

(Конецъ въ 4 часа.)

Прѣдсѣдатель : Д-ръ Янкуловъ

Подпрѣдсѣдатель : Д. Юруковъ

Секретарь : Д. Стамбуловъ.

Стенографъ : Ив. А. Шандаровъ.